

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dôba politične nedelavnosti.

Kakor se je posebno z nemške strani tolmačil in se še vedno tolmači prestolni govor, s katerim se je odprlo letošnje zasedanje državnega zbora, pričeti bi se imela narodom avstrijskim nova doba, v kateri bi bila na stran potisnena vsa državno-pravna, narodnostna in verska vprašanja, katera tako globoko segajo do živega pojedinim narodom avstrijskim, ne izvzemši nemškega.

V prvi vrsti poudarjali smo mi koj takrat, da to pač ne bode mogoče izvesti, kajti preveč imamo še, posebuo mi Slovani, neizvedenih najbistvenejših naših pravic, da bi poslanci naši mogli in smeli na stran potiskati za naš razvoj najvažnejša vprašanja. Z veseljem smo opažali, da istega mnenja je bilo skoro vse odločnejše slovansko časopisje. Celo mej Nemci samimi, kateri nikakor ne prisegajo v celoti svoji na načela zjedinjene leveice, čuli so se odločni glasovi, ki so bili nasprotnega mnenja.

Ker zadnje volitve neso prinesle nikakršne odločne večine in bi pri sedanjih razmerah tudi v slučajih, da bi se razpustil državni zbor, težko se spremenil položaj, odločila se je vlada grofa Taaffeja podati se na bolj varno narodno-gospodarsko polje, na katerem je sploh mogoče dobiti večino. Diplomatiški in državniški spretnosti našega ministerskega predsednika, ki se je tako dobro vedel vsaj začasno izmotati iz opasnega in kritičnega položaja ter predložil tak program delovanju državnega zbora, kateremu ne more nasprotovati nobena stranka, služi to le na čast. Da bi pa on sam mislil na to, da bi tak položaj mogel biti trajen, da bi levičarjem na ljubo vsi drugi narodi za vse večne čase se zavezali reševati samo narodno-gospodarska vprašanja in se popolnoma odrekli vsem zahtevam po izvrševanju narodne ravnopravnosti, kaj tacega nam niti na misel ne pride. In da imamo popolnoma prav, ako tako sodimo, o tem nas prepričuje prva, jako zanimiva seja adresnega odseka, katera je nekoliko razjasnila položaj.

Omenjali smo že na kratko, da so se oglasili

slovanski poslanci, to je Mladočeha dr. Kajzl in dr. Trojan, od naših jugoslovanskih poslancev pa Šuklje in Klaič ter se odločno izrazili, da slovanski poslanci nikakor ne bodo mogli zatajevati onih vprašanj, ki so za napredek in razvoj naroda, katerega oni zastopajo, tolike važnosti, ki so odločilna za njega življenje ali smrt. Zadovoljni so v Avstriji, ali bi prav za prav smeli in morali biti le nemški liberalci, vsem drugim narodom boriti se je za svojo narodno eksistenco in za dostojno udeleževanje in sodeljevanje v javnem državnem delu.

Naravno je, da so nemški liberalci z veseljem pozdravili to obljubljeni dobo politične nedelavnosti, ker jih je rešila iz zagate, v katero so zašli po neplodni in neopravičeni opoziciji, katero so tirali dolgo vrsto let. Okoristili so se za časov svojega neomejenega prejšnjega vladanja, ter si ustvarili tako stališče, da jim ni preostajalo skoro ničesar več želeli.

V drugačnem položaji pa se nahajajo drugi narodi, ki so se komaj malo oddahnili, odkar jih je nehala tlačiti kruta pest liberalnih (da se Bog usmili!) nemških levičarjev in se je začelo ozirati nekoliko vendar tudi na njih opravičene težnje in želje. In ta položaj razjasnujejo izjave imenovanih poslancev v adresnem odseku, ki so sicer izrekli, da bodo vse stranke zložne v narodnogospodarskih vprašanjih, ter se bodo rade odzvale pozivu Nj. Velečastva k sodelovanju v plodnih gospodarskih vprašanjih, ter da bodo postavljali interese države in celote nad interese posamičnih strank vendar pa se mora ustvariti taka podlaga, na kateri bode vsem strankam mogoče znebiti se misli, da se le od nekaterih izmed njih zahteva veliko večje zatajevanje samega sebe in svojih interesov, nego od drugih. V takem zmislu izrazil se je Mladočeh dr. Kaizl, ter pristavil, da bode njegova stranka se trudila doseči primerno spremembo ustave in volilnih redov, strogo izvrševanje narodne ravnopravnosti in razširjenje državljanskih pravic, ter skušala to poudarjati v adresi.

Slovenski poslanec Šuklje izrazil se je, da gospodarski program, ki se poudarja v prestolnem govoru, naj se tudi v adresi v polni meri naglašaja, ker se nobena stranka ne bode odtezala tacemu delovanju. Tudi s tem se strinja, da je jednota in moč države glavna točka, na katero se je treba ozirati. Da bi pa prestolni govor naročito izrekal, da se morajo v stran postaviti vse državno-pravne in narodne zahteve, temu nazoru se on nikakor ne more pridružiti, ker baš prestolni govor nema samo odstavka o jednoti in moči države, nego govori tudi z različnosti kraljestev in dežel in o njih raznih potrebah. Torej ne morejo biti izključeni predlogi, ki nameravajo okrepčati deželno avtonomijo. Posebno važen se mu zdi oni odstavek prestolnega govora v katerem se omenja ravnopravnost avstrijskih narodov. Glede na slovanski narod, čegar zastopnik je govornik, pravi, da še nikakor ni dosegel ravnopravnosti, do katere mu je še daljna pot. Tej misli se načrt adrese ne bode popolnoma izogniti.

Dr. Trojan, v imenu Čehov poudarjal je odločno državno-pravno stališče kraljevine češke. Posebno je razjasneval neugodno stanje naroda češkega na Moravskem in v Šleziji, ter se zavaroval proti temu, da bi ne govorili in ne branili svetih pravic vseh dozdej ponižanih in tlačanih narodov. Vlada ima moč in dolžnost izvesti ravnopravnost, kar se bode tudi zgodilo, če ne bode zopet delala težav neka stranka.

Dr. Klaič zavaroval se je istotako odločno proti temu, da bi reševanje narodnih in avtonomističnih vprašanj izključevalo plodno gospodarsko delovanje in je dokazal to z raznimi pridobitvami iz zadnjega zasedanja, ki so povzdignile moč države. Nikakor ne gre, da bi se narodna vprašanja in narodne zahteve na stran postavljale po umetnem primirju.

Ministerski predsednik je potem sam priznal, da so vse stranke izrekle se pripravne sodelovati na gospodarskem polji. Prestolnega govora ni nikakor tako razumevati, da bi stranke za vedno se odpovedale svojim željam in težnjam, ker bi to bilo nemogoče, temveč, da

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C. (Dalje.)

Nesrečen dvoboj bil se je zadnji ponedeljek mej spoštovanim Jacksonom Flashom, urednikom „Inteligencerja“ v Dutch Hatu, in polkovnikom Starbottlom pred salonom Euréka: dva strela vršala sta, nihče nasprotnikov ni bil zadet, zagotavlja se pa, da je Kinez v istem trenutku memo idoč prejel kroglo v pleča iz polkovnikovega karabina, darilce, katero ni bilo usojeno njemu. John*) opozarja se s tem, naj se nadalje giblje izven strelne daljave. Vzrok temu dvoboju ni znan, govori se samo, da je neka dama v ozadji afére. Govorica, katera dobiva več in več tal, drzne si celo zaznamenovati prouzročiteljem damo, dobro poznato po svojem talentu in lepoti, katera je že šestokrat počastila naš list s svojimi pesniškimi umotvori. Pasivnost, katero je opazal Tretherik v tej skušnji, cenila se je po možnosti v rudokopih. „Starec je na višini svojega stališča,“ blebetal je filozof v visokih črevljih; „če bi polkovnik usmrtil Flasha, bila bi maščevana madama Tretherik; ako bi Flash ubil polkovnika, potem je

*) Ime John daje se priseljenim Kinezom.

Dost. prev.

dobro to za Tretherika. V vsakem slučaju je on na Dobrem.“ Ta tako kočljiva razpravljanja odločila so vendarle madamo Tretherik, zapustiti možovo hišo in bežati v hotel, samo z obleko, katero je imela na sebi. Več tednov ostala je tu in priznati moramo popravici, da se je mej tem časom obnašala kolikor mogoče dostojno.

Jasnega pomladanskega jutra šla je mlada ženska sama iz hotela in stopala po ozki cesti nizdolu v temni smrečji gozdek, skrajni meji Fiddletowna. Potniki so bili redki zaradi rane ure in še ti čakali so na odhod pošte Wingdamske na drugem konci ceste. Gospa Tretherik prišla je tedaj neopazena do predmestij; potem izbrala si je počezno stezo, katera je delala pravokotnik z glavno potjo in katera se je zgubila v zelenoobrobljenem gozdu. To je bil brezdvobeno aristokratski drevored mestni. Malo je bilo stanovanj, a bila so ukusno zidana in brez prodajalnic. Tukaj došel jo je polkovnik Starbottle. Akopram je galantni oberst po strani obračal svoja pleča, akopram se je obleka prijemala njegove postave kakor nekdanj, akopram so delali ozki črevlji njegovo nogo ožjo še kakor po navadi, akopram je vrtil bič oblastno v svojej roki, vendar galantni oberst, pravim, ni bil dobre volje. — Navzlic temu vsprejela ga je gospa Tretherik z ljubeznjivim smehljanjem, prijazno ga pogledala s svojim čarobnim očesom, mej tem, ko je on malo zadušeno po,

kašljeval, pripravljajoč se spremljati jo. — „Ne bojte se, deje, Tretherik šel se je zabavat v Dutch Hat in Kinez, ki čuva hišo, vam pusti ustopiti brez zapreke. Sicer bom čuval — njegove prsi vzdigale so se ponosno, da bi kmalu odletel gumb — sicer bom čuval nad vašo varnostjo, dokler ne udobite, kar je vašega.“

„Kako naj Vas zahvalim na tolikej uljudnosti in nesebičnosti?“ vprašala ga je dama smehljaje se; srečen si, da naletiš na sočutnega človeka, (tacega) kateri Vas vendar razume v tej deželi brezčutnikov, kjer bivamo. — In gospa Tretherik je povesila oči, pa samo ko so že učinile običajni upliv na spremljevalca, ki je korakal poleg nje.

— „Gotovo, gotovo“, govoril je polkovnik z nemirnim pogledom na nižino ceste, da, gotovo“. — Prepričan, da ga nihče ne vidi in ne čuje, nadaljeval je brez prehoda praviti gospej Tretherikovi, da vse trpljenje njegovega žitja izvira le po njega srčni rahločutnosti. Mnogo žensk, naj mu dovoli ne imenovati jih, mnogo prav krasnih žensk iskalo je njegove družbe; ali nedostajalo jim je te lastnosti, in on jim ni mogel kazati svoje ljubeznivosti, mej tem, ko dva, združena po istiniti simpatiji, zaničujeta v istej meri pomilovanja vredne predsodke profanega in licemerskega človešta, če se dve duši v sé vzrasli potope v tako poetično vez, potem . . .

(Dalje prih.)

pojedine stranke za zdaj postavijo na stran svoje želje, ter sodelujejo pri reševanju predlog, ki bodo na korist vsem strankam in celotni državi. V tem smislu pokazalo se je veselo soglasje vseh govornikov.

Zaradi te izjave ministerskega predsednika, napadajo ga hudo levčarski organi, ker jim ni po godi. Vlada pa je z njo sama pritrdila izjavam slovanskih poslancev na veliko jezo levčarjev.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. aprila.

Izjava slovanskih poslancev

v adresnem odseku, to je Kajzla, Šukljeja in Klaiča, s katero so poudarjali, to kar smo že tudi mi večkrat povedali, da Slovani nikakor ne morejo in ne smejo v nemar puščati svojih narodnih teženj, vzbudilo je, kakor se razume samo od sebi nevoljo nasprotnikov, ki v svojih organih ne nehajo očitati Slovanom, da le oni hote kaliti oni blaženi mir, ki bi nastal, če bi se obravnavalo le o narodno-gospodarskih stvareh, a v stran postavljajo vsa državna pravna in narodna vprašanja. Če torej parlamentarni mir ne bode dolgo trajen, krivi bodo seveda le Slovani, nikdar pa ne krotke levčarske ovčice.

Iz budgetnega odseka.

Pri razdelitvi posamičnih referatov predlagal je Rutkovski, da se referat za pouk razdeli tako, da bi Beer prevzel visoke šole, Šuklje pa srednje in ljudske šole. Predlog padel je s 15 glasovi proti 16. Za ta predlog glasovali so Čehi, Hohenwartov klub, klerikali in Poljaki, izvzemši Bilinskega, ki je tudi govoril proti Rutkovskega predlogu, trdeč, da je vedno bil samo jeden poročevalec za vse. Klaič je želel, da bi Šuklje dobil vsaj poročilo za srednje šole, a tudi njegov predlog bil je odklonjen. Budgetni provizorij se je potrdil. V imenu Mladočehov izjavil je Herold, da oni glasujejo samo za to, da ne pretrgajo državnega poslovanja, a s pridržkom, da s svojim glasovanjem ne prejudikujejo svojemu stališču nasproti vladi.

Konverzija.

Ker se je doseglo popolno sporazumljenje mej hrvatsko in ogersko regnikolarno deputacijo glede hrvatsko-slavonskega zemljiško-odveznega dolga, bode finančni minister Weckerle takoj odredil, da se prično nemudoma pripravne za konverzijo hrvatsko-slavonskega zemljiško-odveznega dolga, ki znaša okoli 8 milijonov goldinarjev.

Poljske izjave proti Rusiji.

Iz Krakova se poroča, da se v konservativnih krogih boje političnih izjav proti Rusiji ob priliki praznovanja stoletnice poljske ustave. Kakor znano, je prvotna ta slavnost bila prepovedana, in je še le pozneje po prizadevanji poljskega državnoborskega kluba grof Taaffe razveljavil dotično prepoved. Vendar pa se je izreklo odločno, da se ne smejo dogajati nobene demonstracije. Zatorej je morda ta strah konservativnih krogov neopravičen, akoprav seveda je prilika preveč zapeljiva za vprizorjenje kake sovražnje izjave.

Vnanje države.

Rusija in Bolgarija.

„Journal de St. Petersburg“ prijavlja nek članek „Nordov“ o postopanju Rusije ob priliki, ko je pretekla doba guvernerstva vzhodnje Rumelije bolgarskem knezu, ter dostavlja, da Rusija nema nobene želje in tudi ne čuti potrebe, da bi drezala v bolgarsko sršenovo gnezdo in spravljala na dnevni red vprašanje, ki bi utegnulo biti jako nevarno za evropski mir.

Kraljica Natalija.

Če so istinita poročila iz Belegagrada, je vlada pozvala kraljico Natalijo, da zapusti deželo, ker bi vlada drugače morala riniti silo.

Ruska oboroževanja.

Nekateri listi ne nehajo svet strašiti z ruskimi oboroževanji, katera pa nikakor neso tako nevarna, kakor bi to radi nekateri po vsej sili imeli. Narazadnje miroljubive izjave jako upljivih ruskih listov, izrazile so se o tej zadevi dovolj jasno. Posamična premikanja ruskih čet pa so le naravna posledica izvrševanja nove vojne organizacije.

Papež — razsoditelj.

Iz Rima se poroča kot gotovo, da bode o zadevi razpora, ki je mej Portugalom in Congo-drzavo že dlje časa, razsojeval papež, kateremu se bode predložilo to vprašanje.

Prvi maj v Italiji.

Kakor poroča Rimski list „Fafulia“ bodo prijaviteli vsi policijski komisarji koncem meseca jednako izjavo glede 1. maja, s katero se bode izreklo, da so shodi dovoljeni tudi na javnih prostorih, da so dovoljeni govori, ki nemajo nič razžaljivega ali ne napadajo državnega zakona. Sprevidi pa so prepovedani, naj se javljajo v katerikoli obliki in se bodo zabranjevali z vso strogostjo. V večja delavska središča bode poslano konjištvo za vzdrževanje javnega reda.

Italijanski poslanik

baron Fava, katerega ime se je tolikrat imenovalo v razporu Italije z Ameriko, došel je v Rim ter je imel pogovor s ministerskim predsednikom Rudinijem.

Občna vojna dolžnost v Holandiji.

V zbornici predložila je vlada načrt za reorganizacijo deželne brambe ter za uvedeno splošne vojne dolžnosti. Navzlic ugovoru klerikalcev se je sklenilo pričeti razpravo, in sicer z 63 glasovi proti 25.

Anglija in Portugal

sta si zaradi dogodkov v Afriki zopet v laseh, in lord Salisbury žuga, da bode poslal angleško brodogovore pred Lisbono, če ne da Portugalska ugodnega odgovora o dveh, v Beiri zaradi tihotapstva zaplenjenih angleških ladjah.

Delavsko vprašanje v Angliji.

Po poročilih iz Londona pričela bode kraljevska komisija za pretresavanje delavskega vprašanja bodoči teden svoje delovanje. John Burnet, tajnik trgovskega ministerstva in sir Geoffrey Drage, znamenit jurist, voljena sta bila tajnikoma komisije.

Iz italijanske kolonije.

Kraljevska italijanska komisija, ki bode preiskovala nerednosti, katere so se godile pri upravi kolonije v Masavi, došla je te dni na lice mesta in bode takoj pričela svoje delovanje. — Po poročilih, katere dobiva „Riforma“ iz Masave, se je baje posrečilo francoskemu agentu Chefne-u skleniti s kraljem Menelikom prijateljsko in trgovinsko pogodbo, katero je baje odposlal iz Zeile v Pariz po topničarskem poročniku Faillardu.

Delavski ustanek v Ameriki.

V Scottdalju razvil se je izštrajka pravi delavski ustanek. Štrajkujoči delavci oborožili so se s puškami in so začeli metati bombe na tovarno. Anarhist Most je baje tam in hujska delavce. Policija ga hoče zapreti.

Zanimiva kazenska pravda.

Iz Trebnjega, 20. aprila. [Izv. dop.]

Vsacega človeka lahko zadene, da se mora kdaj zagovarjati zaradi prestopka proti varnosti časti. Take pravde obelodaniti kaže le tedaj, ako so juridično zanimive.

Ko objavljamo pravdo, ki se je danes pred našim sodiščem vršila, nam je bilo vodilo, da pokažemo našemu svetu, v kakih rokah je priprosto naše ljudstvo in kaj se z njim dela, ako sila kolomi. Znano je, da so gosp. duhovniki v Žužemperškem farovžu že dlje časa v vednem boju z onimi tržani, ki se ne morejo s prenapetimi nazori gosp. župnika, ali celo ne njegovih gg. kapelanov sprizjanziti.

Lani prišel je za kapelana g. Avgust Šinkovec v Žužemperk: k bojevitemu g. župniku bojevit kapelan.

V času, ko še gasilnih društev ni bilo, prirejali so tržani, meščani v naših trgih in mestecih, vsak pust vsaj jeden lep ples. Na tak ples prihajali so možje našega srednjega stanu s svojimi ženkami, hčerami, in zabavali se v najlepši veselosti. Na take plesne povabili so tudi svojo duhovščino ter uradništvo. In take plesne veselice obiskovali so brez izjeme vsi gg. duhovniki ter uradniki. Gg. duhovniki so do polnoči ostajali na takih plesnih veseliceh in veseli bili z veselimi sotržani-meščani.

Ko so se gasilna društva drugod pričela, ustanovili so tržani-meščani tudi na Slovenskem ta veljavna društva. Vsako leto prirejajo ta društva po jedno plesno veselico, ki ima ono lepo zabavo, ko prejšnji meščanski plesi. Prav srčno si naš mož v tak večer veseli in z njim njegova družina.

Neizrecna brezsrčnost mora biti v človeku, ki se tega nedolžnega veselja našem pridnemu, varčnemu tržanu-meščanu ne privoščti. — Na slov. Štajerju so gg. duhovniki udje in celo odborniki čitalnic. Veselice poslednjih pohajajo in tudi na veselicah, kjer mladina zapleše, sem videl njih in veselo obraze, ki so kazali, kako srčno privoščijo ti možje mladini nedolžno to veselje. Ne vem, ako je to še tako tam na slov. Štajerju, ali toliko vem, da tega duha mej duhovščino na Kranjskem že nikjer ni. Čitalnice v Novem mestu na primer je le jeden duhovnik ud in še ta se včasih skuja.

Pa bodi temu, kakor drago; ali da je duhovnik sovražnik plesu in očiten sovražnik našim čitalnicam, slov. bralnim društvom, to vidi se le v novejšem času pri nekaterih neusmiljeno nestrpnih, fanatičnih duhovnikih na Kranjskem.

Dne 25. januarja t. l. govoril je Žužemperški kapelan g. Avgust Šinkovec mej drugim pred deseto mašo mej pridigo ali vtikajoč v njo z lece o Žužemberskem slov. bralnemu društvu to-le: „Čas je, da stresete jarem z vaših vratov in nikar se ne dajte za nos voditi onemu bralnemu društvu na placu ki vas pohujšuje,“ in glede plesa tamošnjega gasilnega društva to-le: „Kakor sem slišal, bode tudi danes zvečer tukajšnja požarna bramba priredila plesno veselico. Ali ima tako društvo namen prirejati ples in zapeljevati naše fante? Ako se nočete v istariši oglašiti, se bodem pa jaz: vine bodete zapeljevali naših fantov! Torej,

fantje in dekleta, ako ste še kaj krščanski, ne pojdite na tako veselico in izstopite iz tega društva, katero vas zapeljuje in pohujšuje; sicer pa, kateri hočijo na take veselice, se ponočniki, k.... in l...., naj bodo samci ali oženjeni. Torej vam še enkrat rečem, da, dokler bo odbor požarne brambe take pohujšljive veselice prirejal, ne podpirajte tega društva!“

Častiti bralec naj si misli najgrše besede, katerih najnavadnejše omikan človek v poštenu družbi ne jemlje na jezik in imel bo izraze, katere je Žužemperški „Gusti“, (tako ga namreč pobožno ženice III. reda imenujejo: „naš Gusti“) — raz leco metal.

Zarad teh besed sta ga tožili bralno društvo ter gasilno društvo Žužemperško zaradi žaljenja časti. Višje sodišče delegovalo je Trebanjsko sodišče za obravnavanje te pravde. Za večkrat prej zaganjali so se gospodje iz farovža v Žužemberku v ti društvi, v posamezne osebe, ali društvi sta to prezirali. Naš lev pa je kri pil in tolkel po leci in rečel je postal in izbluval je; kar ga je v malih možganih že dolgo tiščalo. Kakor drugod, povabilo je tudi Žužemperško gasilno društvo gg. duhovnike v Žužemperku na pustni ples. Kapelan g. Šinkovec je nazaj poslal vabilo z naslednjim pismom: „P. n. slav. načelništvu požarne brambe. Tukaj. Včeraj mi je došlo vabilo na ples, ki ga priredi tukajšnja požarna bramba. Dovolite, da stavim slavnemu načelništvu nastopno vprašanje: Ali se hoče odbor, obstoječ menda iz samih katoličanov, norčevati iz določil katoliške cerkve, ki tak ples odločno zavrača, posebno še, ako se radi njega zanemarja nedeljska služba Božja; ali se pa hoče norčevati iz moje osebe in radi tega meni kot duhovniku pošlje vabilo na ples v soboto večer?“

Ako velja prvo, naj bodo dotičniki prepričani, da čuje večni sodnik tudi nad njimi in da obratno ne odidejo, ako velja pa drugo, sem pa primoran odločno protestirati in se zavarovati zoper razžaljivo izzivanje takih vabil. Nek list je nedavno pisal z ozirom na plese in enake pregrešne veselice, ki jih prirejajo požarne brambe v nastopnem zmislu: „Kakor skušnja uči, imajo te družbe le prevečkrat dvojen namen: ogenj gasiti in že tako omajani verski čut med ljudstvom moriti. Žalibog, da je moralna škoda, ki jo napravijo, velikokrat večja, kakor materialna korist.“ O resnici teh besedi me je vnovič potrdilo včerajšnje vabilo na ples. Tudi prav! Vsaj vemo, kako stališče ima, ne rečem le duhovnik, ampak vsak zaveden katoličan zavzemati nasproti enakim družbam, ker cerkvene zapovedi ne veljajo le duhovnikom, ampak ravno tako neduhovnikom.

Z zagotovilom, da hočem svojo dolžnost kot katoličan in duhovnik vselej in nasproti vsakemu storiti, Vam vračam vabilo na ples.

Avg. Šinkovec.“

Vsebina tega pisma je najboljši izraz mišljenja tega duhovnika in njegove omenjene ekspektoracije na leci so po tem pismu jako razumljive.

Danes bila je obravnava o tožbi bralnega društva v Žužemberku, katera se je po dr. Tavčarju in o tožbi gasilnega društva iz istega kraja, katera se je po dr. Slanci proti g. Avg. Šinkovicu uročila. Občinske volitve v Ljubljani zadržale so g. dr. Tavčarja prihi v Trebnje. Bralno društvo zastopal je njegov ud g. A. Kessler, gasilno društvo pa dr. Slanc. V naslednjem objavimo tekst obravnave. Čast. čitatelji bodo videli, kaj se na Kranjskem godi, kam pride lepa Kranjska, ako se posvetni ljudje ne organizujejo proti klerikalizmu najneumnejše vrste na svetu, ker, kar je obravnava obelodanila, delovanja in mišljenja nekatarih naših duhovnikov, je časovni duh v Kranjski.

Ob 9. uri dopoldne prične sodnik obravnavo. Navzočni: g. Pollak, sodnik; obtoženi g. Avgust Šinkovec, ter njegov branitelj g. dr. Jakob Schegula, advokat v Novem mestu, zastopniki obtožbe ter mnogo odličnega občinstva iz Žužemperka, Trebnjega ter okolice. G. sodnik prebere obtožbi ter vpraša g. A. Šinkovca, ali je inkriminirane stavke govoril. G. Šinkovec zanikuje ter vpraša, sme li povedati vso pridigo, ki jo je 25. januarja imel. Sodnik se temu brani ter zahteva le stvari dotikajoči se zagovor. G. Šinkovec: Govoril sem o bralnemu društvu to-le: „Žalostno je nekaj časa v deželi, ravno zadnje nedelje se je v treh cerkvah v Ljubljani pridigovalo proti „Slov. Narodu“ ter svarilo s prižnice pred njim. Bralno društvo v Žužemperku je naročeno na „Slov. Narod“. — O požarni brambi sem to-le dejal: Od druge strani se pa drugače dela proti naši veri. Še druga društva imajo. Jaz nemam nič proti požarni brambi, ali škof v Lütichu in Pariški škof sta rekla, da je plesanje pregrešno, da je isto protinravno. In vi mladi ljudje zahtevajte od odbora, da požarna bramba plesov ne prireja. Ne bojte se pred ljudmi. Če se drug ne bo potegnul za vas, se bom pa jaz. Sveta cerkev prepoveduje ples in le k..... in l..... hodijo nanj. Vam ni treba iz društva izstopiti, ali če odbor vaši prošnji ne ustreže, potem izstopite iz društva. In to isto povedal sem dekletam. Sploh pa velja o plesnih veseliceh: Kdor hodi na ples, o katerih pravita imenovana škofa, da so zoper krščanski duh in npravnost, je slab kristjan. Na

plese, ki so od svete cerkve prepovedani, ne hodi pošten kristjan, ampak le kak: ponočnjak, k... , laj... , vla... .

Ko g. Avguštin neha, mu reče dr. Slanc: Vi ste duhoven, kot tak ste tudi kot obtoženec obvezani, resnico izpovedati.

Gosp. Avguštin molči.

Potem se zasliši priča orožnik Gogola: Ta potrdi določno inkriminirane stavke in pove, da jih je precej po pridigi zapisal in dostavi, da je g. kapelan po končani pridigi „Oče naš“ molil in se potem še jedenkrat proti občinstvu obrnil ter rekel: „Nikar doma ne povejte več, kar sem govoril.“

G. Kessler pravi g. Šinkovcu, da je to najbrže zaradi tega rekel, ker se je mej „očenašem“ spomnil, da je prej kaj nepravlega povedal.

Gosp. Šinkovec to zanikuje in pravi, da je to zaradi tega na konci povedal, ker „Brus“ vsako njegovih pridig kritikuje. „Slov. Narod“ piše o meni, da imam anatomske pridige, to pa ni res, jaz pridig ne delam sam, jaz jih prepisujem.

Gosp. Kessler vpraša g. obtoženca, ali misli, da je priča Gogola krivo pričala?

Šinkovec odgovori: „Tega ne govorim.“

Potem se zaslišijo še priče Karl Sušek, orožnik, Jože Pehani in Franc Golob, posestnika v Žužemperku. Vsi potrjujejo inkriminirane besede.

Dr. Slanc prosi, da se prebere prvi citirano pismo g. Šinkovca. — To se zgodi ter pismo k a-tom položijo.

Zagovornik g. dr. Jakob Schegula prosi, da se zaslišijo razbremenilne priče. Istih je 30, reci trideset.

Dr. Slanc ter g. Kessler izjavita, da se ne bojita, da bi zatožbi te priče kaj škodovati mogle, prosita pa, da se ta predlog zavrže, ker je odveč jih zaslišavati in zamuda časa. Gosp. sodnik izjavi ukrep, da jih zasliši.

Prvi pride na vrsto Jože Sicherl, organist v Žužemperku. On izpove o točkah obtožbe to-le: G. kapelan družega niso v pridigi 25. januarja o bralnem društvu rekli, da je bralno društvo naročeno na „Slov. Narod“ ter o požarni brambi, da so ga hvalili in da naj udje od odbora terjajo, da ne prireja plesov in, če se ne ustreže, da iz društva izstopijo.

G. Kessler vpraša: Ali ni mogoče, da se je tudi kaj družega govorilo in da je priča to preslišala?

Priča: Mogoče je.

Dr. Slanc vpraša, ako pozneje priča ni g. kapelan k sebi poklical in ž njo se kacih 20 družih žensk in moških, in da jim je neko pridigo prebral ter rekel, da je to 25. januarja govoril, in vse vprašal, ali se spomnijo, da je to govoril?

Priča to potrdi in pravi, da se je to tudi včeraj — to je 19. aprila — (dan pred obravnavo) — zgodilo.

Priča Franc Sicherl, cerkovnik v Žužemperku, izjavi, da on to potrdi, kar so g. kapelan zapisali in vsem prebrali. V drugem govoru, ko prva priča. Na vprašanje, ali si je pridigo od besede do besede zapomnil, izjavi, da tega ne more trditi. Gosp. sodnik prebere priči inkriminirane stavke. Priča zanikuje, da so jih g. kapelan govorili.

Priča Janez Pehani: Govori, kakor g. kapelan in skoro doslovno, kakor isti. Na vprašanje g. Kesslerja, je li priča v „tretjem redu“ upisana, priča to potrdi.

Priča Franc Košiček izjavi, da so mu pred kratkim g. kapelan dvakrat pridigo prebrali. Gosp. sodnik vpraša, ali priča vé, kaj je g. kapelan drugo nedeljo po 25. januarju pridigoval. Priča odgovori, da je sicer v cerkvi pri drugi pridigi bil, da pa iste ne pomni več.

Priča Senica (nekaj cerkovnika) izjavi, da je to-le slišal: „Čas je, da se liberalnega jarma otrešete, ki vas že 10 let stiska, in o požarni brambi, tako ko druga priča. Tudi ta priča se ne ve spominjati, kaj je g. kapelan pozneje pridigoval. Tudi ta priča je bila dvakrat v poslednjem času pri g. kapelanu poslušat, kaj so brali.“

Priča Martin Hrovat, hlapec v farovžu: Ta je slišal po večje, kakor druge razbremenilne priče, le o liberalnem jarmu ter o ku... , laj... , vlač... nič. Njemu so g. kapelan v poslednjem času dvakrat „pridigo“ prebrali. Na vprašanje, kaj vé priča o pridigi na Svečnico, dne 2. februarja, odgovori, da nič.

Priča Hočevnar Janez: kakor druge.

Priča Mervar Jože: Liberalni jarem so rekli g. kapelan in „Slov. Narod“ je bralno društvo. Bralno društvo so hvalili. (Priča ta je konfuzna.) G. organist so mi rekli, da naj v farovž grem, in tam so mi g. kapelan pridigo prebrali.

Priča Janez Koncilijski (mlad fant). G. sodnik mu prebere inkriminirane stavke.

Priča: „In tako so g. kapelan govorili.“

Zagovornik ga vpraša, so li g. kapelan požarno brambo hvalili.

Fant začne premišljevat in potem počasi isto ven spravi, kar prejšnje priče. Na vprašanje, ali mu je g. kapelan včeraj ali poprej kaj prebral, pove fant, da so mu g. kapelan najprej besede, ki so jih g. sodnik brali (torej inkriminirane), in potem neko pridigo in to dvakrat prebrali.

Priča Zupančič: „Slov. Narod“ sem slišal, družega nič.

Potem so prišle ženske na vrsto. Vse so pa dotično vprašanje potrdile, da so v „III. redu“. (To tudi večinoma navedeni možki.)

Priča Jože Murn izjavi, kakor organist in mežnarji. Na vprašanje, ali si je tudi iz poznejših pridig kaj zapomnila, izjavi, da ne, in na nadaljno vprašanje, zakaj si je ravno ono od 25. januarja zapomnila, izjavi: zato, ker so mi jo g. kapelan trikrat prebrali. Ona ne vé povedati, kaj je bralno društvo.

Vse druge ženske tako govoré, kakor ta, redko katera vé, kaj je „Slov. Narod“, kaj „bralno društvo“, in vsaka je bila trikrat v farovži in poslušala, kaj je v zatožbi in kaj so g. kapelan kot „pridigo“ prebrali. Vsako vprašata g. kapelan in zagovornik, niso li g. kapelan rekli, da naj po vesti pri obravnavi govoré. (Začelo je namreč g. kapelanu vroče prihajati.) Včeraj dne 19. aprila imel je g. Aug. Šinkovec generalno vajo z vsemi skupaj. To so njegove priče potrdile.

Priča Marija Hočevnar izjavi mej drugim, da vé za zadržaj pridige 25. januarja zaradi tega tako dobro, ker se jej je jedna „pridiga“ pozneje prebrala.

Ana Budan ne vé „natürlich“, kaj se je 25. januarja pridigovala.

Gosp. Kessler vpraša g. obtoženca, zakaj je „pridigo“ pričam trikrat prebral in zakaj včeraj? Gosp. Avguštin ne vedo nič pametnega na to povedati.

Priča Neža Fabijan, 60 let stara devica v „III. redu“: Ona pravi, „da so g. kapelanu strašno lepo pridigovali, lepo učili, vse hvalili, so rekli, da je bralno društvo dobro in da je vse dobro, da je bila k g. kapelanu klicana, pa si ni zapomnila, kaj so ji prebrali.“

Gosp. Kessler to pričo vpraša, ako je res, da ud „tretjega reda“ ne sme proti kakemu duhovniku pričati. Ona odgovori: „Po moji vesti je greh, ako bi se kaj takega zgodilo.“

Še nekaj ženskih prič je prišlo na vrsto, potem so sodnik, zastopnika obtožb in zagovornik že dosti imeli teh prič, g. Šinkovec pa ne in še se jih je nekaj zaslišalo.

Bilo je dosti humorja v teh izpovedbah, ker ženske so pokazale čudne nazore o bralnem društvu, „Slov. Narodu“, vse pa, da v obeh nemajo pojma in da je vse bilo le od 19. aprila še v spominu.

Gosp. sodnik zaključi dokazovanje.

Dr. Slanc resumuje glavne črte dokazovanja po pričah g. kapelana, izvaja iz njih posledice gledé ljudstva, katero ima take učitelje in vodje, kakor je obtoženec, in utemeljuje obtožbo gasilnega društva, gosp. Kessler ono bralnega društva.

Gosp. zagovornik misli, da je strast obtožbi provzročila, opira g. kapelana, kolikor se dá. V repliki mu zastopnika obtožb povesta, da udje psovanih društev ne poznajo v tem oziru nobene strasti, da jim je na tem, da se mir v deželi ohrani, da pa tega miru ne morejo s tem odkupiti, da se dajo psovati od vsacega kapelana.

Potem so še g. „Gustel“ nekaj o plesih govorili in g. sodnik je objavil razsodbo. Spoznal je g. Aug. Šinkovca krivega prestopka zoper varnost časti po § 491 in ga obsodil na 15 glđ. globe eventualno 3 dni zapora.

Gospod zagovornik oglašil se proti sodbi zaradi krivde priziv in zastopnika obtožbe priziv zaradi premajhne kazni.

Poslednja nista mislila tega storiti, predno ne vprašata mandantov, ko bi se bil g. Šinkovec s svojo sodbo zadovoljil, ali, ko sta videla, da hoče s svojimi pričami III. reda pred prizivno instanco, sta tudi ona dva oglasila priziv zaradi premajhne kazni.

Volitev v prvem razredu.

Po izidu volitev v tretjem in drugem razredu smelo se je z gotovostjo sklepati, da bodo tudi v prvem razredu prodrli vsi naši kandidati in da za klerikalno stranko ni več upa zmage. Navzlic tej gotovosti delalo se je na naši strani z velikim naporom, da bode zmaga kolikor mogoče sijajna, na drugi strani so pa klerikalci napenjali vse sile, da si ohranijo kolikor možno glasov. Današnja volitev pokazala je bilanco za obe strani.

Od 604 volilcev, toliko jih je v prvem razredu, prišlo jih je na volišče in glasovalo 372. Absolutna večina je bila torej 187. Izvoljeni so bili naši kandidati:

Peter Grasselli z 268 glasovi,

Ivan Gogola z 248 „

dr. Josip Starč z 242 „

Ivan Velkovich z 238 „

Nasprotni kandidati so dobili: J. Matjan 133, Karol Pollak 131, J. Fabijan 123, A. Češnovar 86 glasov. Razven teh so dobili: Fran Omejec 2, Hribar 1, dr. Moschè 2 in kapelan Kalan 4 glasove.

Z današnjim dnevom končane so letošnje občinske volitve, pri katerih je bilo oddanih 1593 glasov. Od teh so dobili vsi naši kandidati 985 glasov, torej sta na naši strani skoro dve tretjini volilcev, ako se to razmerje glasov jemlje v poštev, sicer pa z

ozirom na razne okolnosti lahko trdimo, da ste dobri dve tretjini naši.

Domače stvari.

— (Pisateljsko podporno društvo) ima svoj redni občni zbor jutri (saboto) 25. aprila t. l. ob 7. uri zvečer v čitalnične restavracije sobi. Dnevni red: 1. Poročilo tajnikovo, 2. poročilo blagajnikovo, 3. volitev predsednika in šest odbornikov, 4. volitev dveh pregledovalcev računov in 5. pogovor o vzidanji spomeniških plošč na rojstnih hišah slovenskih pisateljev Urbana Jarnika v Stebru na Koroškem in Davorina Trstenjak a v Kralovcih na Štajerskem. Odbor.

— (Jour-fixe „Sokola“) bode jutri v soboto 25. aprila v steklenem salonu čitalniške restavracije, na čast bratom „Sokolom“, novoizvoljenim občinskim svetovalcem. Pri jour-fixu sodelovala bode c. in kr. vojaška godba, iz posebne prijaznosti oddelek pevskega zbora „Glasbene Matice“ in operni pevec Josip Nolli. Začetek ob 8. uri. Vstop je dovoljen članom „Sokola“ in narodnih društev. Prijatelji „Sokola“ kot gostje dobro došli. — Reditelja Josip Nolli in Rudolf Vesel.

— (Izpitni za obče ljudske in meščanske šole) začnejo se v ponedeljek, dne 27. t. m. K njim se je oglasilo za ta rok le devet kandidatov in kandidatinj, mej zadnjimi dve za meščanske šole (vsaka iz jedne od dveh predmetnih skupin.)

— (Iz Opatije) se nam piše: Sedaj imamo jako lepo spomladansko vreme. Veselo prepevajo slavčki, kosi, penice in druge tice pevke, katerih je tukaj toliko, kakor malokje. Tuji začeli so nas zapuščati, ker se sezona bliža koncu, godba tudi odide dne 1. maja in kakor se čuje, je prihodnja zimo ne bode več. — V ponedeljek je v Kamnolomu v Preluki blizu Voloskega jednega delavca kamenje ubilo.

— (Ocene o M. Kunčevi knjigi „Tolalet.“) Kakor je bilo pričakovati, izvršil je g. Kunc svoje novo delo o prikrojevanji ženskih oblačil istotako izvrstno, kakor svojo prvo knjigo. Imeli smo priliko prepričati se o tem v dveh pisemih najveljavnejših strokovnjakov v Avstriji. Prvo pismo g. Janeza Richterja v Dečinu, čegar prvotno podlago, od vis. c. kr. ministerstva za vporabo na obrtnih šolah potrjeno, je g. Kunc uporabljal, slove: „Vašo učno metodo sem preskusil in v kratkih besedah vam moram reči, da sem v uzorcih našel pač svojo prvotno misel, a vaš poučni način dal je v tej obliki šele življenje in opravičuje popolnoma naslov nove in popularne metode. Nameraval sem sam izdati tako delo; sedaj tega ne bodem storil, kajti boljšega, kakor je vaše delo, mi ni mogoče napraviti.“ Če povemo da je Richter star in izkušen strokovnjak, član in sodelovatelj pri Draždanskih modnih časnikih, more se presojati vrednost te ocene. G. Wendelin Mottl, c. kr. dvorni založnik v Pragi, ki je bil juror za krojaštvo na Pariški in Dunajski svetovni razstavi in je sedaj član komisiji Praške razstave, piše g. Kuncu: „Vaša učna knjiga o ženskem krojaštvu je isto tako jednostavna in razumljiva kakor prva. Pričetnikom bode jako koristila. Temeljna podlaga jim bode za strokovno znanstvo. Z izdajo vaših knjig storili ste za našo obrt velenjeno delo in le želeži je, da se razširi.“

— (Iz Postojine:) Tukajšnjega posestnika in trgovca soproga Frančiška roj. Milavec skočila je v vodnjak. — Iz vodnjaka potegnili so mrtvo čez 2 uri po oscedpolnem skoku. Uzrok samoumora ni znan. Govori se pa, da si je pomilovanja vredni in obče spoštovani gospej zmešalo v glavi. —

— („Dolenjsko pevske društvo“ v Novem mestu) imelo bodo v torek 28. t. m. ob 8 uri zvečer v Narodnem domu svoj izredni občni zbor. Na dnevnem redu je volitev novega predsednika. Da bode zborovanje že prvokrat sklepčno, se vabijo k točni in polnoštevilni udeležbi vsi izvršujoči in podporni člani.

— (Vabilo.) „Ormoško okrajno učiteljsko društvo“ zboruje dne 2. maja t. l. ob 11. uri pred poludne v šolskem poslopji v Središči. Dnevni red: 1. Petje. 2. Zapisnik. 3. Dopisi. 4. Razmotrivanje o letošnjem konferenčnem vprašanju: „Večletne izkušnje pri uporabi upeljanih šolskih knjig od začetnice do IV. berila so pokazale, zadoščajo li vse te knjige s svojo vsebino z ozirom na uvrstitev in obseg učne tvarine, potem z ozirom na jezik, potrebam, in če ne, naj se dokažejo nahajajoče se

pomanjkljivosti." 5. Nasveti. Zaradi važne 4. točke tega vspehoda nadeja se obilne udeležbe odbor.

— (Hrv. pevsko društvo „Kolo.“) sklenilo je, da se bode za jesenski koncert predstavljala po društvenih Mascagnijeva opera „Cavalleria rusticana“ ki vzbuja povsodi veliko zanimanje. V bodočem postnem koncertu pela se bode Rossinijeva „Stabat mater“.

— (Doktorji čevljarstva in lončarstva.) Mnogo smeha vzhujata v Zagrebu dva napisa. V Ilici čita se „Dr. Kepert, čevljar,“ v Petrinjski ulici pa „Dr. Cibikaj lončar“. Izvestno je to le nerodna abrevijatura, namesto imena „Dragotin“. Takšnih doktorjev najti je tudi na Slovenskem.

— (Hrvaški Robinzoni.) Pred kratkim zapazil je nek posestnik kraj Zagreba tri dečke ki so ob Savi zbijali nekako ladijo. Ko je prišel bliže, da vidi kaj delajo, utekli so vsi trije, toda posrečilo se mu je ujeti jednega in ta je izpovedal, da so dečki nameravali narediti ladijo na kateri bi se bili odpeljali v Sisek.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika pri okrajnem sodišči v Mariboru, D. l. b. Prošnje do 10. maja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 23. aprila. Eksplozija smodnišnice pred „Porta Portese“ napravila je za več milijonov škode. Na mestu, kjer je stala smodnišnica, ni druzega videti, nego dvajset metrov globoka jama. Polja na okoli so vsa razdejana, od kmetskih hiš v okolihi jednega kilometra, ne stoji niti jedna več. Eksplozija bila je tako močna, da se je celo v mestu Frascati (20 kilometrov daleč) čutila in da so od ondot brzojavno poprašali, kaj se v Rimu zgodilo. Oken je brez števila utrtih, na nekaterih hišah vidijo se razpoke, poškodovana vrata in okna. Sedem oseb mrtvih, mej njimi dve ženski. V bolnico prinesli so 120 ranjencev. V smodnišnici bilo je baje 250 ton smodnika, kakor drugi trdijo, pa 4000 klg. dinamita.

Bruselj 23. aprila. Za prvi maj nameravano delavsko manifestacijo dovolili so s tem pogojem, da občina določi, kod se bode sprevod pomikal in da voditelji jamčijo za red.

Scottdale 23. aprila. Policija in strajkujoči delavci so se spoprijeli. Mej poslednjimi je veliko Madjarov. Jedna deklica ubita, mnogo ranjenih. Socijalist Jonas nagovarjal delavce, naj se drže rudečega praporja.

Budimpešta 24. aprila. Poslanec grof Emanuel Andrássy umrl.

Rim 24. aprila. Preiskava ob eksploziji smodnišnice vršila se je do polnoči. Dognalo se je, da je nesreča zgodila se slučajno.

London 24. aprila. V gorenji zbornici potrdil Salisbury, da je Portugalska naznanila, da je ukazala, naj se odstrani vsaka ovira na reki Pungue in od tam v notranje kraje. Ako se to zgodi, potem ne treba nič več. Navzlic temu pa so se odposlale tri vojne ladije v reko Pungue.

Razne vesti.

* (Potni troški državnih poslancev.) Kakor znano, vračajo se državnim poslancem potni stroški katere imajo, in sicer dobodo od myrijametra 1 gld. 32. Tako dobi n. pr. princ Liechtenstein za pot iz svojega volilnega okraja Hernalsa na Dunaj (0-34 Mm.) 45 kr.; Schneider dobi 46 kr. a poslanec Hietzinga 87 kr. Največje troške delajo državni blagajnici seveda poslanci iz Dalmacije in iz Bukovine in sicer so najdražji poslanci Kvetič z Kotora (169 gld.) dr. Bloch iz K. olomec (125 gld.) in Šupul iz Radaca (143 gld.)

* (Budimska trdnjava) na Bloksbergu se bode vsled cesarjeve naredbe zrušila in sicer se začne to delo v 1. dan meseca velikega travna.

* (Kraljev dolžnik) postal bi bil rad neki „Magyar — ember“ iz Arada, kajti spisal je prošnjo do njega, da mu naj posodi 30 gld. katere mu bo vrnil po žetvi z dobrimi obrestmi.

* (Lastavice — pismonoše.) Neki Desboul posestnik v Raubaixu navadil je nekoliko lastavic, da odnašajo in prinašajo pisma povsem točno. Lastavice preleté 254 kilometrov tekem 3/4 ure.

* (Redek slučaj.) V mestecu Friedlandu na Nemškem poročila se je te dni neka deklica in sicer jo je civilno poročil nje brat ondotni župan, cerkveno pa drugi brat ondotni evangeliški župnik. To je izvestno redek slučaj.

* (Žalostna udova.) Angleži imajo veliko antipatijo proti temu, da bi prepuščali po smrti svoja trupla zdravnikom in zato je dober zaslužek dobavljati zdravnikom mrlične. Nekdó obljubil je znanemu zdravniku prinesiti žensko truplo, a mesto njega pride drugi dan žena njegova in reče zdravniku: „Ko je nočoj moj mož hotel izkopati na pokopališču obljubljeno truplo — ustrelili so ga pazniki in jaz vam prinesem zato truplo njegovo; — mislim da ne boste zapustili žalostne udove.“

* („Lukamatija“ v Indijancih.) Američanski Indijanci delali so kulturnim napravam ob vsakem času največje zapreke in umevno je, da so skušali na različne načine ukrotiti i „lukamatijo.“ Neki sprevodnik Kansas-pacific-železnice doživel je blizu trdnjave Wallace tak slučaj, ki je jako zanimiv. Na vsaki strani železničinega tiru skritih je bilo v gostem grmovju po 50 Indijancev a preko tiru imeli so napeljana vrvi, spleteno iz bivolske kože. S pomočjo te vrvi mislili so ustaviti vlak. Sprevodnik vlaka delal je, kakor da vsega tega ne bi bil opazil — Ko je bil vlak dovolj blizu, nategnili so Indijanci vrvi in — sto teh bedastih revežev prekopicnilo se je v jarek, a nekateri pali so tudi pod mašino in bili povoženi. To je bil zadnji poskus Indijancev ukrotiti „lukamatijo“.

Siguren zdravilen uspeh. Vsem, katere vsled zapretja ali slabega prebavljenja napenja, tišči, jih glava boli, ki nemajo slastij do jedij in ali jim je drugače slabo pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (4-5)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 22. aprila.

V Pragi: 85, 78, 23, 77, 49.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. aprila	7. jutraj.	734.4 mm.	6.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	732.4 mm.	14.0° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	732.1 mm.	7.0° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 9.0°, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 24. aprila t. l.

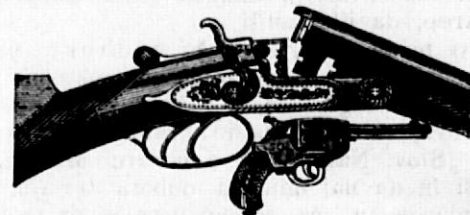
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	92.50	—	92.85
Srebrna renta	92.50	—	92.70
Zlata renta	110.80	—	110.80
5% marona renta	101.80	—	101.80
Akcije narodne banke	990.00	—	990.00
Kreditne akcije	300.25	—	300.50
London	116.45	—	116.50
Srebro	—	—	—
Napol.	9.23	—	9.23 1/2
C. kr. cekini	5.50	—	5.50
Nemške marke	57.05	—	57.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181	—
Ogorska zlata renta 4%	—	105	40
Ogorska papirna renta 5%	—	101	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	114	50
Kreditne srečke	100 gld.	187	25
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	160	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	219	50

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patronice ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preiskušene na ces. kr. izkušavališčih ter zaznamenovane z znamko tega zavoda. (175-15)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Usnje vzdrži se v solnel mehko, a v dežji in v rosi suho s porabo J. Bendikovega mazila za usnje.

Za svetljenje ali voščene jermenje, vozov, pohištva in čevljev je nedosežena c. kr. izklj. priv.

svetilna tekočina za usnje.

Izdelovatelj dobil je za ta dva mazila 30 odlikovanj in na stotine zahvalnih pisem, a upeljana sta vsled ukaza ministerskega pri c. kr. vojski, v porabi pa celo pri c. kr. visokostih. Ta tekočina je tudi jako dobra za čiščenje črnih slavnikov. (196-4)

Cena mazila za usnje: Jedna kila gl. 1.20
1 steklenica št. 1 —.80
1 2 —.40
1 3 —.20

Cena svetilne tekočine: 1/1 škatljica gl. —.80
1/2 škatljice —.40
1/4 —.20
1/8 —.10

Prodajalcem in vojakom daje se rabat. Sviri se pred ponarejenimi izdelki. Vsaka steklenica in vsaka škatljica ima znamko: J. Bendik, št. Valentin, Gorenje Avstrijsko. Glavna zaloga pri Schussnig-u & Weber-ju v Ljubljani; v Celji pri Traun-u & Stieger-ju; v Radovljici pri Homan-u; na Jesenicah pri Trevnu.

Tujci:

23. aprila.

Pri **Maltici**: Doringe, Pozsoniji, Reinisch, Lühn, Schneberger, Brauner, Bertagnoly, Klarenback, Stiasny, Pollak, Sudhof z Dunaja. — Finz z Reke. — Rzeppa iz Ljubljane. — Brener iz Varaždina. — Schneider iz Brna. — Strol iz Litije. — Petsche iz Starega trga. — Scholz iz Hamburga.

Pri **Stonu**: Haberneck, Hahn, Oberländer, Schnizl, Packer z Dunaja. — Polak, Urbanek, Raitarek iz Tržiča. Domscher, Vičič iz Postojne.

Hiša št. 10

v Frančiškanskih ulicah v Ljubljani prodaja se takoj z velikim vrtom vred. — Več izveți je tam. (309-3)

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. **Vsakdo**, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode **Bremenske**, je **slepar**. Novi brzovozni parobrodi iz **Bremena v Ameriko** vozijo le 8 dnij. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice **do Bremena**. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

(210-11)

Severonemški Lloyd.